



Datum

2020-01-27

Vår referens

Lars G Larsson

Utvecklingssekreterare

lars.g.larsson@malmo.se

Tjänsteskrivelse

Återrapport avseende ny vägledning bistånd boende med fokus på barn- och arbetsmiljöperspektivet ASN-2020-215

Sammanfattning

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen beslutade i maj 2019 om en vägledning avseende bistånd enligt socialtjänstlagen (SoL) till boende.

En skriftlig rapport om konsekvenser för barn och arbetsmiljö behandlades av nämnden den 30 oktober 2019. Nämnden beslutade vid sitt sammanträde att uppdra åt förvaltningen att göra en skriftlig återrapport i samband med årsanalysen i februari 2020.

I ärendet redogör arbetsmarknads- och socialförvaltningen för aktuella förhållanden.

Förslag till beslut

1. Arbetsmarknads- och socialnämnden beslutar att godkänna återrapport avseende ny vägledning bistånd boende med fokus på barn- och arbetsmiljöperspektivet.
2. Arbetsmarknads- och socialnämnden beslutar att uppdra åt arbetsmarknads- och socialförvaltningen att återkomma i en skriftlig återrapport i samband med årsanalys i februari 2021.

Beslutsunderlag

- G-Tjänsteskrivelse - ASN 200221 Återrapport avseende ny vägledning

Beslutsplanering

ASN presidieberedning 2020-02-03

Arbetsmarknads- och socialnämndens arbetsutskott 2020-02-11

Arbetsmarknads- och socialnämnden 2020-02-21

Ärendet

Bakgrund

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen beslutade i maj 2019 om en vägledning avseende bistånd enligt socialtjänstlagen (SoL) till boende. Vägledningen är en anpassning till den rättspraxis som finns inom området och har tagits fram i samråd med stadsjurist.

Arbetsmarknads- och socialnämnden har under 2019 fått information om vägledningen. Särskild information om vägledningens konsekvenser för barn och arbetsmiljö har getts muntligt den 24 september, 30 oktober och den 18 december 2019. En skriftlig rapport om konsekvenser för barn och arbetsmiljö behandlades av nämnden den 30 oktober 2019. Nämnden beslutade vid samma sammanträde att uppdra åt förvaltningen att göra en skriftlig återrapport i samband med årsanalysen i februari 2020.

Vägledningen anger bland annat att allmänna svårigheter att skaffa sig en bostad inte är tillräckligt för att ha rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL. Det ska vara speciella svårigheter hos den enskilde som innebär att han eller hon saknar förmåga/möjlighet att lösa sin bostadssituation på egen hand. Omständigheter som har ansetts medföra speciella svårigheter att på egen hand skaffa bostad är t.ex. vissa fall av allvarlig psykisk sjukdom, missbruk, vräkningshistorik eller betydande skulder. Enligt praxis ska det vara tämligen omöjligt för personen att själv ta sig ur sin skuldsituation.

Utöver personer som har speciella svårigheter kan vissa grupper av personer ha rätt till bistånd till boende i kombination med andra insatser (stöd eller skydd). Personer som ansöker om bistånd till boende och som inte har speciella svårigheter eller behöver bo med skydd eller stöd har inte rätt till bistånd enligt SoL. Socialnämnden har enligt 2 kap. 1 § SoL det yttersta ansvaret för att enskilda får det stöd och den hjälp som de behöver och har enligt denna bestämmelse skyldighet bistå personer som är i en nödsituation. Att avhjälpa nöd kan vara att bistå med tak över huvudet en kortare tid, max en vecka.

Vägledningen har implementerats inom förvaltningen under 2019. Alla nya hushåll som ansökt om bistånd till boende från maj 2019 har bedömts utifrån den nya vägledningen. Hushåll med pågående bistånd till boende har successivt bedömts enligt vägledningen. I januari 2020 har alla barnfamiljer med pågående bistånd bedömts utifrån den nya vägledningen

Hemlösa barnfamiljer i Malmö

Enligt Malmö stads årliga kartläggning av hemlösheten befann sig i oktober 2019 sammanlagt 692 barn i hemlöshet. Det är en minskning med 655 barn eller 48 procent jämfört med hemlöshetskartläggningen från oktober 2018. Antalet barnfamiljer har minskat med 258 eller 51 procent.

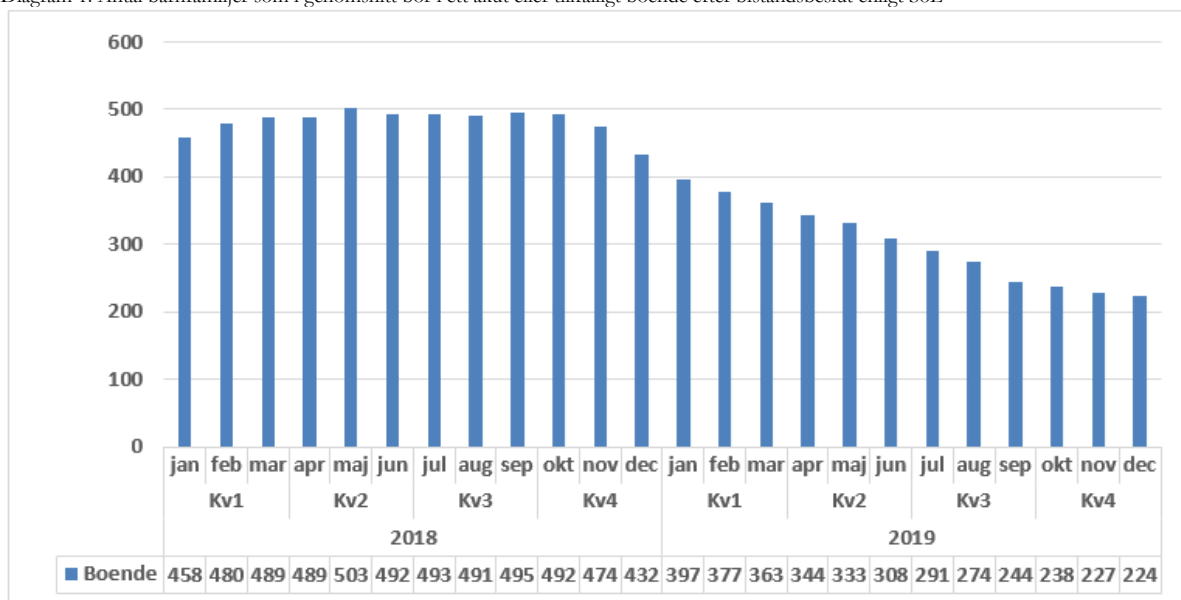
I hemlöshetskartläggningen anges orsak till hemlösheten och huvudsaklig problematik. Det vanligaste är att föräldern bedöms vara hemlös på grund av bristande förankring och att hen inte har någon känd individuell problematik. Det förekommer också att föräldrarna har problem med missbruk, psykisk ohälsa, obetalda hyror, andra betalningsanmärkningar, störningar i tidigare boende samt våld i och utanför hemmet. I vilken utsträckning dessa problem utgör sådana speciella svårigheter som enligt rättspraxis ger rätt till bistånd går inte att med säkerhet utläsa av hemlöshetskartläggningen utan måste prövas vid en individuell bedömning.

En rimlig bedömning utifrån data från hemlöshetskartläggningen 2019 är att omkring 65-70 procent av barnfamiljerna inte har en sådan problematik som gör att de har rätt till bistånd enligt SoL. De ska istället prövas om de befinner sig i en nödsituation och få bistånd enligt kommunens yttersta ansvar enligt 2 kap. 1 § SoL. Det betyder att förvaltningen gör nödprövningar och beviljar

bistånd för att förhindra nöd, i max en vecka. Familjerna har möjlighet att ansöka på nytt och få förnyat nödbistånd, utan att behöva flytta mellan olika boenden.

Antalet barnfamiljer som i genomsnitt varje dygn bor i ett akut eller tillfällig boende efter beslut om bistånd enligt SoL har minskat fortlöpande sedan september 2018. I december 2019 befann sig i genomsnitt 224 barnfamiljer i ett akut eller tillfälligt boende, se diagram nedan.

Diagram 1. Antal barnfamiljer som i genomsnitt bor i ett akut eller tillfälligt boende efter biståndsbeslut enligt SoL.

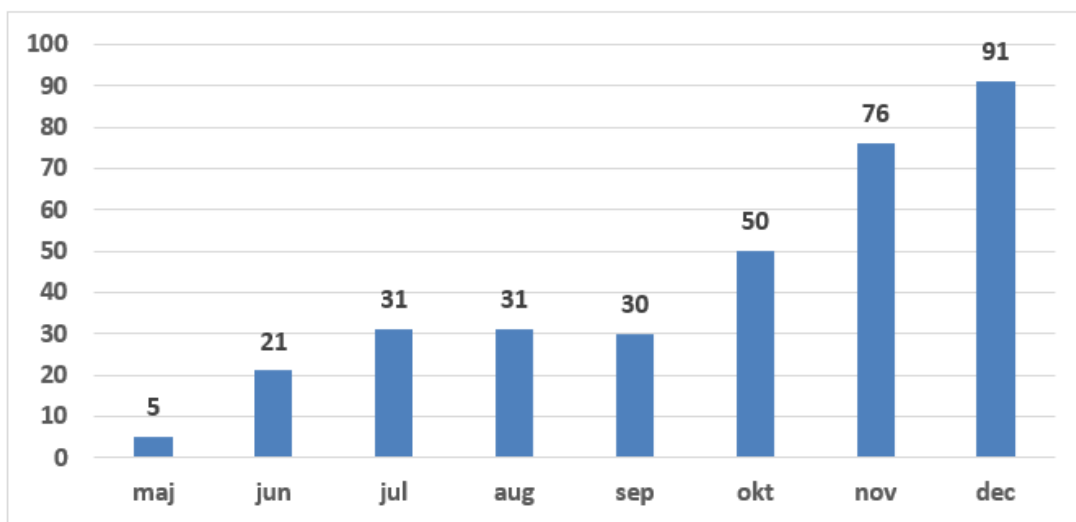


Beslut om nödbistånd

Genom verksamhetsstatistik är det möjligt att följa antal barnfamiljer som fått beslut om nödbistånd till boende. Under perioden maj-december 2019 har totalt 130 olika barnfamiljer fått nödbistånd. I december 2019 har 91 olika barnfamiljer fått beslut om nödbistånd. Många familjer har fått beslut om nödbistånd flera månader i rad.

Nedanstående diagram visar antal unika barnfamiljer med beslut om nödbistånd per månad perioden maj-december 2019.

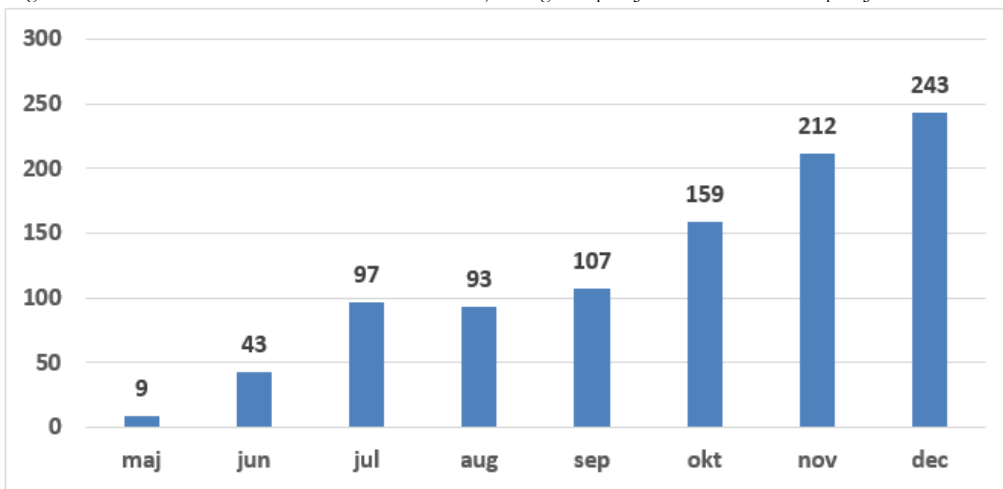
Diagram 2. Antal unika barnfamiljer med beslut om nödbistånd enligt 4 kap. 1 § SoL med stöd av 2 kap. 1 § SoL.



Många familjer får flera beslut om nödbistånd under samma månad. I genomsnitt har familjerna fått cirka 3 nödbistånd per månad. Antalet beslut om nödbistånd har ökat i takt med att barnfamiljer med pågående bistånd till boende under senare delen av 2019 prövats i enlighet med den nya vägledningen.

Nedanstående diagram visar antal beslut om nödbistånd till barnfamiljer per månad maj-december 2019.

Diagram 3. Totalt antal beslut om nödbistånd till barnfamiljer enligt 4 kap. 1 § SoL med stöd av 2 kap. 1 § SoL



Var bor barnfamiljer med nödbistånd?

Barnfamiljer som inte har behov av att bo med stödinsatser beviljas bistånd till boende på olika typer av boende utan stöd. Inom förvaltningen bokar en särskild enhet, Bokningscentralen, dessa boenden. Av Bokningscentralen bokningsstatistik framgår att under de första veckorna i januari 2020 bodde ett 80-tal barnfamiljer med beslut om nödbistånd. Statistiken är inte fullt tillförlitlig eftersom det varit oklart hur beslut om nödbistånd ska registeras i verksamhetssystemet och det

behövs vissa förändringar i beslutskoder och liknande för att göra statistiken mer heltäckande. Förvaltningen kommer att slutföra detta arbete under februari 2020. Det kan därför finnas något fler familjer som bor med nödbistånd än vad som redovisas i detta ärende.

Enligt Bokningscentralens statistik skiljer sig inte boendeformen mellan barnfamiljer som bor med nödbistånd och de som bor med bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL.

Familjer med nödbistånd bor både i boenden som drivs av förvaltningen och boenden som köps av externa leverantörer, i första hand de som har ramavtal med förvaltningen. I de fall leverantör med ramavtal inte kan tillhandahålla en plats genomförs en direktupphandling. Andelen familjer som bor på kommunala boenden ligger på 15-20 procent, övriga familjer bor på externa boenden som har ramavtal eller är direktupphandlade.

Nästan 90 procent av familjerna bor i så kallade dygnslägenheter. Med det menas en lägenhet som hushållet inte delar med något annat hushåll. I lägenheten ska det finnas kök, toalett/dusch samt tillgång till tvättstuga/tvättmaskin. Övriga familjer bor på vandrarhemsliknande boenden. Med det menas ett boende där hushållen i ett gemensamt utrymme kan förvara och laga mat samt äta mat. I boendet finns det tillgång till toalett/dusch som vanligtvis delas med andra hushåll.

Nästan 80 procent av familjerna har boende i Malmö, resterande i kranskommuner. Anledningen till att en del familjer bor i kranskommuner varierar. Den vanligaste anledningen är att förvaltningen har ett boende, Disponentvillan, som ligger i Burlövs kommun. Andra anledningar kan vara att det inte finns boenden tillgängliga i Malmö. I ett fåtal fall är anledningen att det passar familjen bättre att bo i en annan kommun.

Det är ovanligt att familjer som har bistånd till boende behöver byta boende under biståndstiden. En genomgång av de familjer som Bokningscentralen haft bokade under november-december 2019 visar att drygt 10 procent av familjerna under perioden har behövt byta boenden. Anledningen till att familjen behöver flytta till nytt boende är i regel att de bor på ett boende som inte har ramavtal samt att det blir plats ledig på någon av förvaltningens egna boenden.

Vilken typ av boende ordnar familjerna själva?

Genom statistik från förvaltningens verksamhetssystem är det möjligt att följa vilka barnfamiljer som haft nödbistånd till boende och som under perioden maj-december 2019 inte längre har bistånd till boende. Statistiken är inte fullt tillförlitlig, se ovan, och det kan finnas något flera barnfamiljer än de som redovisas i ärendet. För att säkerställa en så stor tillförlitlighet som möjligt har förvaltningen gjort en manuell genomgång av avslutade ärenden.

Genomgången av tillgänglig statistik visar att 41 barnfamiljer med nödbistånd till boende har avslutats under perioden maj-december 2019. Eftersom inte alla familjer informerar förvaltningen om vilken typ av boende de skaffat saknas denna information i en del ärenden. Det gäller totalt tio familjer. För övriga 31 ärenden har förvaltningen information om vilken typ av boende som familjen ordnat. Uppgifterna redovisas nedan.

13 familjer har skaffat förstahandskontrakt på en lägenhet, varav tio i Malmö, tre i annan kommun.

13 familjer har skaffat andrahandskontrakt på en lägenhet, varav nio i Malmö, två i annan kommun, uppgift om kommun saknas för två familjer.

5 familjer har skaffat inneboendekontrakt, varav fyra i Malmö, uppgift om kommun saknas för en familj.

I materialet finns inget samband mellan att familjer med många barn skaffat mindre stabila boendelösningar än familjer med färre barn. Av de sju familjer som har fem eller fler barn har fyra skaffat förstahandskontrakt, resterande har skaffat andrahandskontrakt.

Uppföljning av konsekvensanalys av ny vägledning - barn

I ärendet med konsekvensanalys av ny vägledning bistånd boende, vilket behandlades av nämnden den 30 oktober 2019, redogjordes för teoretiska risker och möjligheter utifrån ett barnperspektiv med vägledningen och nytt arbetssätt.

Nedan görs en genomgång av de risker och möjligheter som identifierades i samband med ovan nämnda konsekvensanalys. Till varje risk och möjlighet följer en kommentar som redogör för förvaltningens bedömning av situationen i januari 2020.

Inledningsvis kan slås fast att all forskning visar att hemlöshet och osäkra boendeförhållanden påverkar barn negativt. Alla barn behöver en trygg boendemiljö.

Vägledningen och nytt arbetssätt leder till att föräldrarna mer aktivt söker bostad

Förvaltningen informerar de familjer, som inte bedöms ha rätt till bistånd och som istället beviljas nödbistånd, att de själva måste finna en långsiktig lösning på sina boendebehov och att de kan få stöd och hjälp med detta.

Förvaltningen anser att vägledningen och det nya arbetssättet har inneburit att mer stöd och hjälp ges och att familjerna är mer aktiva med att söka bostad. Socialsekreterarna träffar familjerna betydligt oftare sedan vägledningen infördes och inrättandet av bostadsrådgivningen (maj 2019) har också inneburit att förvaltningen kan ge mer stöd och hjälp till familjerna.

En del familjer behöver mycket hjälp med att söka bostad. De flesta familjer har egna resurser. Alla familjer kan med rätt stöd söka och i de flesta fall hitta en bostad.

Ökad press på föräldrarna att hitta bostad

I konsekvensanalysen togs upp att föräldrar kan bli stressade och oroliga över att de inte kommer att hitta en bostad vilket kan leda till negativa konsekvenser för barnen.

Förvaltningen anser att det är svårt att ge en tydlig bild av denna risk. Den sammantagna bilden är att familjerna påverkas på olika sätt. En del familjer upplever att de får mycket hjälp och därigenom ökar sina möjligheter att själva finna en bostad. Fler än förväntat har lyckats med detta. Andra familjer upplever stress och oro av korta biståndsbeslut och av att förvaltningen inte kan ge dem bistånd till en långsiktig boendelösning i form av lägenhet. Även tidigare upplevde hemlösa familjer stress och oro över sin situation.

Förvaltningen skapar trygghet för familjerna genom att informera om att de inte behöver känna oro att helt stå utan tak över huvudet och att de inte behöver lämna eller flytta ut från boendena efter en vecka utan träffar en handläggare för ny bedömning och, vid behov, fortsatt bistånd.

Korta bistånd innebär möjligheter att ge stöd till familjerna

Förvaltningen anser att de korta biståndsperioderna och ett nytt arbetssätt inneburit att mer stöd kan ges till familjerna. Vanligtvis träffar socialsekreterarna familjerna en gång i veckan och kan ge stöd till familjerna. Bostadsrådsgivningen är en viktig resurs för många familjer.

Korta biståndstider gör att andra behov lättare kan identifieras

Genom att träffa familjerna varje vecka har förvaltningen fått lättare att identifiera andra behov hos familjerna. I en del fall har den täta kontakten lett till att en ny bedömning av rätt till bistånd har gjorts, det vill säga att en familj som inledningsvis bedömts sakna rätt till bistånd har bedömts ha speciella svårigheter och därigenom rätt till bistånd från förvaltningen.

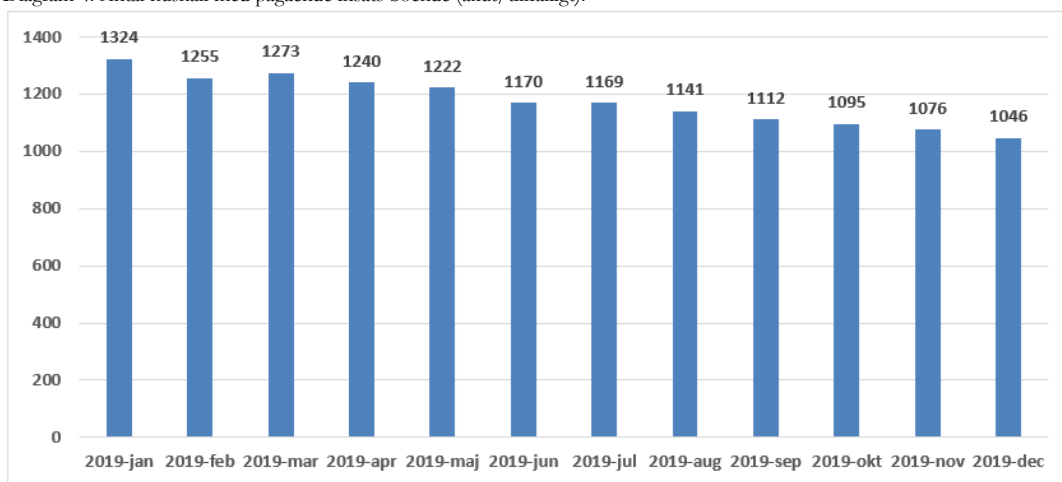
Uppföljning av konsekvensanalys av ny vägledning – arbetsmiljö

I samband med införandet av den nya vägledningen genomfördes under maj-juni 2019 riskbedömning och handlingsplan för arbetsmiljöåtgärder. I augusti-september samt i december 2019 har ansvariga avdelningschefer gjort en uppföljning och en bedömning av vilken påverkan vägledningen haft på arbetsmiljön. Uppföljningarna har redovisats skriftlig och muntligt vid sammanträde i nämnden. Konsekvenserna på arbetsmiljön har vid dessa uppföljningar inte bedömts vara omfattande.

Inför återrapportering av ärendet har under januari 2020 en uppföljning av riskbedömning och handlingsplan genomförts på berörda avdelningar inom förvaltningen.

Arbetsmiljön påverkas av flera olika faktorer. En sådan är det totala antalet ärenden som medarbetarna ska hantera. Genom statistik från verksamhetssystemet kan tas fram antal ärenden/hushåll som varje månad har en pågående insats i form av akut eller tillfälligt boende. Under år 2019 har antalet ärenden successivt minskat. I december 2019 hade totalt 1046 hushåll pågående insats, en minskning med 278 eller 21 procent jämför med januari samma år. Minskningen är särskilt stor för barnfamiljer.

Diagram 4. Antal hushåll med pågående insats boende (akut/tillfälligt).



Trots att antalet ärenden som är aktuella för en boendeinsats minskat relativt mycket under 2019 ökar antalet beslut som medarbetarna har att fatta. Hela ökningen av beslut beror på fler avslagsbeslut och fler beslut om nödbistånd till boende. De senare besluten fattas normalt en gång per vecka till skillnad från tidigare då hushållen ofta fick beslut om bistånd som gällde flera månader. Antalet beslut är 178 fler i december än i januari 2019, en ökning med 29 procent. Antalet pågående utredningar ligger relativt jämnt under perioden januari-december 2019, mellan 800 och 900. Något färre utredningar i december än i januari 2019.

Nedan återges de huvudsakliga risker som identifierades i samband med de riskbedömningar som genomfördes i samband med att vägledningen infördes. Förvaltningens kommenterar varje risk utifrån den uppföljning av riskbedömning och handlingsplan som genomförts under januari 2020.

Risk för/kan innebära högre arbetsbelastning – hinner inte med arbetsuppgifterna

Uppföljning av riskbedömningen visar att det ser olika ut i olika delar av förvaltningen. Rent generell uppfattas att arbetet med dokumentation och administration har ökat och att nödprövningar tar mycket tid och att det har blivit svårare att få tillräckligt med tid till brukare som är socialt hemlösa.

Att det totala antalet hushåll som är aktuella för boendeinsatser minskar påverkar arbetsbelastningen positivt liksom den förstärkning som kunnat genomföras sedan hemlöshetsinsatsningen 2018. Några avdelningar har sedan vägledningen infördes genom omfördelning av personal förstärkt resurserna för att arbeta med nödbistånden.

Risk för/kan innebära psykisk stress som leder till utmattnings hos medarbetare

Det ser olika ut inom förvaltningen och olika medarbetare har uppfattat det nya arbetssättet på olika sätt. En del är positiva till vägledningen och det nya arbetssättet och tycker att förändringen bidrar till att hemlösa hushåll aktiveras att själva hitta en bostad och att förvaltningen ger bättre stöd och hjälp. Andra uppfattar förändringen som negativ och upplever stress över att inte kunna hjälpa brukarna på ett sätt som de tycker är rimligt utifrån behoven.

Sjukfrånvaron har inte ökat under andra halvåret 2019 utan ligger på en något lägre nivå än första halvåret 2019 (7 procent jämfört med 8,5 procent). För hela 2019 är sjukfrånvaron cirka 8 procent. 2018 var den cirka 6 procent. Den genomsnittliga sjukfrånvaron på förvaltningens socialtjänstavdelningar var 2019 cirka 6 procent.

Risk för/kan innebära hot och våld från brukare – vid avslag och negativa besked

Samtliga avdelningar inom förvaltningen identifierade vid riskbedömning, i samband med att vägledningen infördes, risk för ökade incidenter med hot och våld.

Vid uppföljning i januari 2020 framkommer att det varit enstaka incidenter under andra halvåret 2019. De flesta avdelningar anger vid riskbedömning att risken inte längre bedöms vara aktuell, det vill säga ingen ökad risk jämfört med tidigare på grund av ny vägledning och nytt arbetssätt.

Risk för/kan innebära att personalomsättningen ökar

Uppföljningen visar ingen större förändring av personalomsättningen. Den är något högre andra halvåret 2019 jämfört med första halvåret samma år (13 respektive 10 procent). På helårsnivå har personalomsättningen minskat något 2019 jämfört med 2018 (23,5 respektive 28,5 procent).

Risk för/kan innebära att barnperspektivet blir svårt att beakta

Risken kan antas påverka medarbetarnas arbetsmiljö negativt, med ökad stress och otillfredsställelse i arbetet. Uppföljning av riskbedömning och handlingsplan visar inte att arbetsmiljön påverkats på något omfattande sätt av denna risk.

Vid uppföljning av riskbedömning i januari 2020 har inga nya risker identifierats, förutom risk för oro inför omfördelning av arbetsuppgifter i en avdelning. Några risker har bedömts inte längre vara aktuella, bland annat risk för hot och våld och ökad personalomsättning.

Handlingsplan

Förvaltningens handlingsplan för att hantera risker för arbetsmiljön kvarstår sedan riskbedömning genomfördes i samband med att vägledningen infördes. Åtgärderna är genomförda eller pågår.

- Löpande följa arbetsbelastningen genom ärendestatistik – för att upptäcka behov av avlastning och förstärkning.
- Gå igenom tjänsten med chef för att upptäcka eventuell hög belastning.
- Tydlig och närvarande ledning som kan ge stöd och hjälpa till med prioritering av arbetsuppgifter. Se över organiseringen av arbetet, anpassa utifrån situationen. Vid behov omfördela resurser inom förvaltningen.
- Vid behov förstärka med socialsekreterare och personal som kan ge stöd och ledning (1:e socialsekreterare och sektionschefer).
- Förenkla det administrativa arbetet för att spara arbetstid.
- Vid behov vara två handläggare i ärenden.
- Handledning
- Rutiner för vad och hur beslut ska fattas.
- Ytterligare tydliggöra vägledningen bistånd till boende.
- Workshop med stadsjurist alla sektionschefer och 1:e socialsekreterare 3/9 (genomförd).
- Uppföljande workshop planeras under året.
- Löpande information och diskussioner utifrån gällande rättsläge/domar.

Arbets- och socialförvaltningens överväganden

Förvaltningen beslutade i maj 2019 om en ny vägledning för bistånd till boende. Vägledningen har successivt implementerats i förvaltningen och denna återslag rapport ger en lägesbild av vilka konsekvenser den haft på barn och på medarbetarnas arbetsmiljö.

Hemlöshet och osäkra boendeförhållanden påverkar alltid barn negativt inom flera olika livsområden. I vilken omfattning barn påverkas av hemlöshet beror på bland annat barnets ålder, barnets sociala nätverk, hur länge barnet befinner sig i hemlöshet och kvaliteten på det tillfälliga boendet (Andersson & Svärd, 2007).

Hemlöshetskartläggningen från oktober 2019 visar att antalet barn i familjer som befinner sig i hemlöshet minskat sedan hösten 2018. Andelen barnfamiljer som inte har rätt till bistånd enligt SoL och därför nödprövas och beviljas bistånd max en vecka bedöms uppgå till omkring 65-70 procent av samtliga hemlösa barnfamiljer. Genomgång av tillgänglig statistik visar att nästan 90 procent av barnfamiljerna med nödbistånd bor i så kallade dygnslägenheter där de bor själva med tillgång till kök, matplats, badrum och tvätt- och torkmöjligheter. Barnfamiljerna bedöms bo i

boenden med hög kvalitet. En låg andel behöver flytta från ett boende till ett annat, och om de måste flytta finns rimliga skäl. Fler än förväntat av barnfamiljer har lyckats hitta egna boendelösningar, i allmänhet första- eller andrahandskontrakt. Det är osäkert hur vägledningen kommer att påverka den långsiktiga hemlösheten bland barnfamiljer. Uppföljningar över en längre tidsperiod behöver göras. Hemlöshetskartläggningen i oktober 2020 kommer att vara ett bra underlag för att göra fortsatta analyser.

Vägledningen och ett nytt arbetssätt med mer kontakt och stöd och hjälp till familjerna bedöms ha ökat föräldrarnas möjligheter att hitta en bostad. Det är viktigt att förvaltningen ger tydlig information till föräldrarna och stöd och hjälp med att hitta en bostad utifrån behov. Att ha ett tydligt barnperspektiv i arbetet med barnfamiljer i hemlöshet där barnen blir involverade är ett utvecklingsområde.

Förändringar av vägledningar och arbetssätt kan påverka medarbetarnas arbetsmiljö på flera olika sätt. I frågan om barnfamiljer som befinner sig i hemlöshet finns ett stort engagemang bland förvaltningens medarbetare att ge insatser som innebär att barnen får en trygg boendesituation. Uppföljning av riskbedömning och handlingsplan för arbetsmiljön visar att några av de risker som identifierades i samband med att vägledningen infördes inte längre är aktuella. Det gäller hot och våld och ökad personalomsättning. Uppföljningen visar också att arbetsbelastningen är ett problem och att det finns en risk att arbetet med nödprövningar innebär att personer i social hemlöshet inte får den hjälp och det stöd de behöver.

Förvaltningen behöver även fortsatt följa utvecklingen av hemlösheten bland barnfamiljer och arbetsmiljön för medarbetarna. Förvaltningen genomför nu en förändrad ledningsorganisation vilket förbättrar möjligheterna att arbeta med frågorna.

En ny återrapportering av konsekvenser av vägledningen sker lämpligtvis i samband med årsanalys för 2020.

Ansvariga

Petra West Stenkvist Enhetschef

Katarina Lindeberg Avdelningschef

Britt-Marie Pettersson Förvaltningschef